

kútik pre deti

Ma

Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je dany, a kniežatstvo bude na jeho pleci, a nazovú jeho meno: Predivný, Radca, Silný Bôh, Údatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.

Izaiáš 9:6

Po svete sa hlása

Po svete sa všade hlásia,
že raz prišla ľudom spásu.

Boh ju dávno zasľúbil
a sám prišiel, aby kúpil,
čo sa od Noho vzdialilo,
aby sa k Nemу navrátilo.

Prišiel Boh, čo Syn človeka,
ó, tá láska prevelká!

Ponížil sa až k jasliam
a tak spásu priniesol nám,
aby sme večne nezhgnuli,
súdu Božiemu sa vyhli.

Tú zvest' i my počujeme,
či Ježiša milujeme?

Prišli sme až k Jeho jasliam,
vzali sme čo priniesol nám,
odpuštenie hriechu, viny,
to dáva len On jediný!

Pod' me všetci k jasliam Jeho,
celým srdcom verme v Noho,
verme, že On je nás Spasiteľ,
z hriechov našich Vykupiteľ,
hriech odpustí, vinu zhladí,
večným životom nahradí.

Amen.

„A pastieri boli v tom istom kraji nocujúc na poli a zamieňajúc sa po strážach strážili vnoci nad svojím stádom. A hľa, razom sa postavil anjel Pánov vedľa nich, a sláva Pánova ich osvetila, a báli sa veľkou bázňou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám velikú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.“ Lukáš 2:8-11

Milé deti, pokoj a radosť patria tam, kde sú ľudia bez pokoja, bez radosti a kde vládne strach. Radosť prišla na zem, keď sa narodil Pán Ježiš. Je Božím vianočným darom pre ľudí. My, ľudia, nie sme schopní vytvoriť pokoj a radosť, nemôžeme si radosť a pokoj ani objednať vo Washingtone v Bielom dome... Radosť a pokoj prichádzajú zhora.

Anjeli spievali: „Sláva na výsostiah Bohu a na zemi radosť! Milé deti, anjeli zvestovali radosť a tá zvest sa má aj dnes medzi ľuďmi šíriť. Potešte tých, ktorých poznáte s radostnou správou. V tomto roku ste počuli mnohé správy o nešťastiach, o povodniach, o ohni, o tajfúne, a to prináša strach a nepokoj, ale vaši priatelia potrebujú pokoj a radostnú zvest! Pán Ježiš sa narodil pre nich! Využite

Vianočné sviatky, radujte sa v balíkoch, na ktorých si pochutíte, ale nezabudnite... ZVESTUJTE RADOSŤ!

Dievčatko so zápalkami

Bol štedrý večer. Jasnučké nebo bolo akoby posypané trblietavými hviezdičkami. Zdalo sa, že to nikto nevidí. Vyzdobené mesto tiež bolo vyzdobené rôznofarebnými trblietavými svetielkami. Bolo neskoro večer, ale nebolo ticho. V celom meste vládla sviatočná nálada. Bolo počúť spev, krásny spev vianočných piesní. Po ulici sa prechádzali skupinky ľudí a detí, ktoré spievali pred domami tie pekné piesne. Okná boli ozdobené a osvetnené. Šírila sa vôňa chutných jedál, pomarančov, koláčov.... Zdalo sa, že sú všetci vzrušení a šťastní. Dievčatko sedelo schúlené v starom a chladnom dome. Nožičky si ukryvalo starým kabátikom, malo ich bosé. Keď utekala pred zlým chlapcom, ktorý jej nadával a chcel ju aj udriť, tak jej topánky ostali v blate, lebo boli veľké, boli to starkine topánky. Práve rozmýšľala o starkej. Bolo im pekne spolu, kým bola starká živá. Boli chudobné, ale starká vedela urobiť teplučku izbu a také chutné jedlo. Znenazdania starká zomrela a ona zostala sama. Nemala nikoho. Trošku vecí, ktoré zostali po starkej, chcela predať, aby si kúpila jedlo. Chcela si kúpiť čokoládu aj pomaranč, aj teplučký mäkkuchký rožtek! Ale ten zlý chlapec utekal za ňou, všetko to jej popadalo do blata. Bola veľmi smutná. Bola oziabnutá, hladná, hľadela na nebo a rozmýšľala o tom, či aj tie veselé hviezdičky tiež ohrevajú - ako aj slniečko.

Rozmýšľala o starkiných slovách. Raz dávno, na nebi sa zjavila veľká hviezda. Múdri ľudia, ktorí poznajú a skúmajú hviezdy, vedeli, že je to hviezda, ktorá oznamuje, že sa narodil kráľ. Starká vravela, že ten kráľ ktorý sa narodil, volá sa Ježiš a priniesol svojím naro-

dením na zem radosť, pokoj, hojnosť. Tiež ju starká učila, aby Ježišovi verila, učila ju modliť sa a dôverovať Mu. Všetko to, čo jej starká rozprávala, si dobre zapamätala. Hľadiac na hviezdičky, začala rozprávať. Ďakovala tomu kráľovi, Ježišovi, že prišiel na túto zem, a že miloval starkú, ktorá Ho dobre poznala, aj mu podčakovala, že je starkej tam pri Ņom dobre. Aj za to, že ju hviezdičky hrejú, lebo jej už nebolo tak chladno. Starká ju vždy učila: „Len ver Ježišovi!“ Dievčatko povedalo: „Ježišu, ja ti verím, že si aj pre mňa priniesol ten pokoj a radosť. Ukáž mi, prosím ťa, ako to vyzerá.“ Rozmýšľajúc o tom, prestala sa báť toho zlého chlapca, už viac nemohla tam sedieť sama, pomaličky kráčala ulicou. Mala vo vrecku zápalky, tie jej nespadli do blata, keď utekala. Zažala ich a radovala sa z veselého ohníka, ktorý tak krátko trval a stále len rozmýšľala o pokoji a radosti, ako to ten kráľ priniesol?

V jednom z tých vyzdobených, osvetnených a voňavých domov, sedelo krásne oblečené, učesané a milé dievčatko. Držalo za ruku veľku bábiku, volá sa Staršia sestra. Obliekla jej svoje ľaty, boli jej akurát. Posadila ju vedľa seba, a nič.... Slzy jej vyhŕkli z očí. Bola nešťastná! Rodičia jej pripravili krásny stromček, poukladali tam vela darčekov, aj túto veľku bábiku, ale ona si žiadala sestru, alebo brata! Vedje vždy taká sama. Aj teraz je dom plný hostí, všetci su veselí a ona je sama a nešťastná. V nedelu, na nedelnej škole, napísala list so svojou modlitebnou potrebou. Jej priatelia sa spolu s ňou pomodlili a spolu verili, že Pán Ježiš odpovie na jej modlitbu. Hľadela na trblietavé

hviezdičky cez osvietené a vyzdobené okno. Rozmýšľala o tom, aká bola tá hviežda, ktorú mudri ľudia na východe videli, keď sa Ježiš narodil. Zrazu, na ulici vidí malé svetielko, druhé, tretie..... Prišla bližšie ku oknu, aby lepšie videla o čo ide. V tom istom čase, dievčatko na ulici zažalo poslednú zápalku a vidí krásne osvetlené okno, videla tam pekný stromček, veľkú bábiku a jedno dievča, pomaličky sa priblížila, a len trochu sa chcela pozrieť dnu. V tej istej chvíli sa dve detské tváre priblížili ku oknu, jedna z izby, druhá z ulice.

Dievčatko v dome sa veľmi potešilo, vyskočilo a utekalo von. Dievčatko na ulici sa zlaklo, že zase bude na ňu niekto kričať, tak utieklo. Dievčatko nikomu nevravalo kam ide, všetci boli veselí, spievali, len psík utekal za ňou na ulicu. Tam nebolo nikoho. Obzerala sa, prizerala a volala: „Je tam niekto? Neboj sa, neublížim ti.“ Zo tmy vyšlo dievčatko v starom kabáte, bosé, ale malo také priateľské oči. Dievčatko ju chytilo za ruku. Bola ľadová. „Ach, aká si ľadová, je ti chladno? Pod dnu, neboj sa, zohreješ sa a dáme ti teplý čaj s medom! Iste si hladná, dáme ti jest, máme také mäkkučké teplučké rožky, aj všeličo iné a potom ti dám aj pomaranče, aj čokoládu! Pod, neboj sa, urobíš mi veľkú radosť na Vianoce!“ Dve dievčatká vo svojich srdiečkach ďakovali za odpoveď na modlitbu. Ďakovali Kráľovi, ktorý svojím narodením na zem, priniesol pokoj a radosť. Volá sa

Ježiš.

Čas radosti

Pomaly, nežne

T: Daniel Hevier

1. Ma-lá hviez - da be - la - sá, poz - ri, schá - dza až k nám, tíš - ko do - pa - dá z výš - ky na o - bloč - ný rá - ram. Z a - kej
dial - ky priš - la k nám, a - kú preš - la už pút? Skry ju do dla - ni, ne - do - vol' jej vy - has - nút'. Hvie -
zda via-noč - ná, hviez - da via - noč - ná, a - ko Je - zu - liat - ku svie - ti aj nám. svie - ti aj nám.

2. Je to zázrak ľahučký, srdce odvážne mám.
Privedie všetkých pútnikov až k jasličkám.
Sveti tým, čo hľadajú, do tých prastarých čias,
v ktorých Ježiška s Máriou môžete nájsť.
//: Hviezda vianočná, hviezda vianočná, ako
Jezuliátku svieti aj nám. //

VYDÁVA ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KRESŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

// Hlavná a zodpovedná redaktorka: Katarína Mamoková //

// Lektúra a korektúra: Anna Pintirová //

// Grafická príprava: Vilijam Valentini // Tlač: ŠIRKAprint - Padina. December 2013. //